

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: KŽ-437/2026-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Renate Miličević, kao predsjednice vijeća, te Irene Kvaternik i Koraljke Bumči, kao članica vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Kristine Šušilović, u kaznenom predmetu protiv optuženog Iona Rotaria zbog kaznenog djela protiv javnog reda – protuzakonito ulaženje, kretanje i boravak u Republici Hrvatskoj, drugoj državi članici Europske unije ili potpisnici Šengenskog sporazuma – iz članka 326. stavak 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“ 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., i 126/19 – dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući povodom žalbe Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu podnesene protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, broj K-615/21-15 od 22. travnja 2021. u sjednici vijeća održanoj 13. listopada 2026.,

r i j e š i o j e

Prihvaća se žalba državnog odvjetnika, ukida se prvostupanjska presuda i predmet upućuje prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje pred drugog suca po jedinca.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom optuženi Ion Rotari proglašen je krivim zbog kaznenog djela protuzakonito ulaženje, kretanje i boravak u Republici Hrvatskoj, drugoj državi članici Europske unije ili potpisnici Šengenskog sporazuma iz članka 326. stavak 1. KZ/11, činjenično i pravno pobliže opisano u izreci pobijane presude, te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, na temelju članka 56. KZ/11 izrečena je uvjetna osuda na način da se kazna zatvora neće izvršiti ukoliko optuženik u roku provjeravanja od 5 (pet) godina ne počini novo kazneno djelo.

2. Na temelju članka 54. KZ/11 optuženiku je za slučaj opoziva uvjetne osude u izrečenu kaznu zatvora uračunato vrijeme koje je proveo u istražnom zatvoru od 01. veljače 2021. do 22. travnja 2021.

3. Na temelju članka 148. stavak 6. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj: 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19 – u daljnjem tekstu: ZKP) optuženik je oslobođen obveze naknade troškova kaznenog postupka.

4. Protiv te presude žalbu je podnio državni odvjetnik zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kazni i troškovima kaznenog postupka s prijedlogom da drugostupanjski sud prihvati žalbu, pobijanu presudu preinači na način da optuženika proglasi krivim za kazneno djelo iz članka 326. stavak 2. KZ/11, te ga osudi na bezuvjetnu kaznu zatvora i obveže na plaćanje troškova kaznenog postupka.

5. Odgovor na žalbu nije podnesen.

6. U skladu s odredbom članka 474. stavak 1. ZKP, spis je, prije dostave sucu izvjestitelju, dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu.

7. Žalba državnog odvjetnika je osnovana.

8. U pravu je državni odvjetnik kada tvrdi da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje zaključivši da optuženik sa osobama koje je prevozio u vozilu i time im omogućio da se nedozvoljeno kreću u Republici Hrvatskoj, nije postupao na ponižavajući način, te da stoga nije počinio kvalificirani oblik kaznenog djela iz članka 326. stavak 2. KZ/11, već osnovni oblik tog kaznenog djela iz članka 326. stavak 1. KZ za koje ga je proglasio krivim.

9. Prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude smatra da je optuženik inkriminiranim radnjama ostvario osnovni oblik tog kaznenog djela, a li ne i kvalificirani, jer putnike nitko pa ni optuženik nije prisilio da se smjeste na taj način u vozilo, te osobe su same pristale na prijevoz u takvim uvjetima, a imale su mogućnost da uopće ne ulaze u vozilo, odnosno da ne pristanu na prijevoz u takvim uvjetima, te da nitko od ispitanih svjedoka ne tvrdi da bi optuženik bio nasilan prema bilo kome od putnika ili da bi nekoga od njih prisiljavao ili nagovarao na prijevoz u takvim uvjetima, a eventualno ponižavanje očito nije bio cilj već je zajednički cilj bio da dođe do prijevoza osoba, pri čemu osobama koje se prevoze nisu smetali takvi uvjeti već su one bile usredotočene na dolazak u željenu destinaciju.

10. Međutim, prvostupanjski je sud nekritički prihvatio rezultate provedenih dokaza na koje ukazuje državni odvjetnik, te je bez temeljite analize i ocjene dokaza pogrešno zaključio da optuženik s osobama koje je prevozio nije postupao na ponižavajući način, zbog čega je pogrešno intervenirao u činjenični opis kaznenog djela. Naime, u pravu je državni odvjetnik da iz Izvješća policijskih službenika od 01. veljače 2021. proizlazi da su tog dana u 20,20 sati tijekom obavljanja službe uočili osobno vozilo Seat Alhambra, reg. oznake W 48611K (A) vidno opterećeno, te isto zaustavili i pristupili službenoj radnji utvrđivanja identiteta osoba koje su se nalazile u vozilu, te su utvrdili da je na mjestu vozača bio optuženik, a u vozilu još deset osoba od kojih šest muškaraca, dvije ženske osobe i dvoje djece, smještenih u vozilu na način da je jedan muškarac sjedio na mjestu suvozača, četiri osobe na stražnjoj klupi, a pet osoba u prtljažnom prostoru vozila koji nije predviđen za prijevoz ljudi već prtljage. Kada se navedeno dovede u vezu s iskazima ispitanih svjedoka Nazhana Nuri, Hardi Azada, Saliha Jasima i Saliha Ahmada, koji su u bitnome suglasno iskazivali da su se na

putovanju iz Iraka prema zapadnoj Europi nalazili od listopada, odnosno studenog 2020. te su pokušavali doći u zapadnu Europu mjesecima, te da ih je optuženik trebao prevesti do Italije, a svjedok Salih Ahmad je iskazao da ih je optuženik osobno smjestio u vozilo u kojem su zatečeni po djelatnicima policije, u pravu je državni odvjetnik da u navedenim okolnostima državljani Iraka koji su se nalazili ilegalno u RH, nisu imali izbora „birati“ uvjete prijevoza do Republike Italije, već su danima čekajući na daljnji prijevoz u Italiju, ušli u vozilo optuženika u koje ih je on smjestio i prevezio na način kako su zatečeni po policijskih službenicima. Imajući u vidu ukupan broj osoba u vozilu koje nije registrirano za prijevoz tolikog broja putnika, okolnost da je pet osoba smješteno u prtljažnom prostoru koji nije predviđen za prijevoz ljudi već prtljage, u kojem su se te osobe trebale voziti na duljem putovanju do Republike Italije, pravilno državni odvjetnik ukazuje da je prevozeći osobe u vozilu na opisani način i uvjetima prijevoza s istima postupano na ponižavajući način, čega je optuženik bio svjestan i pristao je na takvo postupanje.

11. Zbog navedenog, prvostupanjskom je presudom pogrešno utvrđeno činjenično stanje, te je posljedično ostvarena povreda kaznenog zakona iz članka 469. točka 4. KZ/11.

12. Nadalje, prvostupanjski sud je, kako to pravilno ukazuje državni odvjetnik u žalbi, pogrešno utvrdio i ocijenio okolnosti iz članka 47. KZ/11 koje su od utjecaja na odmjeravanje kazne. Naime, prvostupanjski sud je nepravilno utvrdio činjenicu da optuženik ranije nije osuđivan jer podaci evidencija sustava ECRIS (listovi 93 do 96 spisa) ukazuju da je optuženik u Njemačkoj osuđivan u tri navrata zbog kaznenih djela krađe i nepružanja pomoći osobi nakon prometne nesreće. Osim toga, izostala je pravilna ocjena o jačini ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, odnosno sigurnosti građana Republike Hrvatske i država članica Europske unije u koje ilegalno dolaze i nedozvoljeno se kreću osobe strani državljani bez valjanih isprava, te način i okolnosti počinjenja kaznenog djela, s obzirom da je optuženik državljanin Moldavije i Rumunjske koji ničime trajnije nije vezan za Republiku Hrvatsku u nju došao isključivo zbog poduzimanja inkriminiranih radnji, koje okolnosti je prvostupanjski sud propustio utvrditi i ispravno vrednovati, te dovesti u vezu s olakotnim okolnostima, te polazeći od stupnja krivnje i svrhe kažnjavanja ocijeniti koja bi kazna bila primjerena osobi optuženika, težini i posljedicama kaznenog djela i svrsi kažnjavanja propisanoj člankom 41. KZ/11.

13. U pravu je državni odvjetnik da prvostupanjski sud nije ispravno utvrdio okolnosti zbog kojih bi mogao opravdano zaključiti da bi plaćanjem troškova kaznenog postupka bilo dovedeno u pitanje njegovo nužno uzdržavanje. Naime, prema podacima u spisu optuženik je mlada i radno sposobna osoba, po zanimanju vozač, pa sama okolnost da je nezaposlen, uz činjenicu da je kazneno djelo počinio iz koristoljublja, te da je za troškove puta i smještaja već dobio novčanu naknadu od 800,00 eura, ne opravdavaju zaključak suda da ga je potrebno osloboditi plaćanja troškova kaznenog postupka zbog ugrožavanja njegovog nužnog uzdržavanja.

14. U ponovljenom postupku, sud će ponovno izvesti sve već provedene dokaze potrebne za utvrđenje odlučnih činjenica, pri tome vodeći računa o razlozima ovog rješenja, a potom će savjesno ocijeniti svaki dokaz zasebno i u svezi s ostalim dokazima, izložiti će sve nesporne činjenice te određeno i potpuno navesti koje sporne činjenice i iz kojih razloga uzima dokazane ili nedokazane, cijeneći pri tome

vjerodostojnost proturječnih dokaza, te će donijeti novu i zakonitu odluku koju će obrazložiti sukladno članku 459. ZKP.

15. Slijedom svega izloženog, a kako ispitivanjem pobijane presude nisu utvrđene povrede na koje ovaj žalbeni sud, u smislu članka 476. stavak 1. i 2. ZKP, pazi po službenoj dužnosti, na temelju članka 483. stavak 1. ZKP odlučeno je kao u izreci ovog rješenja, time da je primjenom odredbe članka 484. stavak 1. ZKP odlučeno da se nova rasprava pred prvostupanjskim sudom održi pred drugim sucem pojedincem.

U Zagrebu, 13. listopada 2026.

PREDSJEDNICA VIJEĆA:

Renata Miličević

Broj zapisa: **9-3088e-9d171**

Kontrolni broj: **0b2bc-d927d-45ce6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.